

Lerántani a darabot. A színielőadás egyik fontos kelléke a hangulat. Ha az megvan, úgy nem esik baj az előadás keretében. De vajmi gyakran előfordul, hogy a színész rossz kedvű, családi baja van, — ekkor, ha uralkodni nem tud a kedélyén, indiszpozíciója azt eredményezi, hogy az ensemble szépségén ront. A vígjátékban például nem használ víg tónust, nem játszik össze a partnerével, stb. E szenvtelen játékot a színészvilágban úgy mondják, hogy: »Lerántja a darabot«. Kezdő színészek, kiknél hiányzik a kellő rutin, vagy szerepüket csak félig-meddig betanult színészek is le szokták rántani a darabot. De akkor is előfordul a »lerántás«, ha valamely szereplő a darab stílusával ellenkező modorban, monoton hangon vagy minden élénkség nélkül beszél. Az ilyen magatartásért a színészt meg szokták fenyíteni.

Lerántani a színészt. A vidéki színikritikusok szokták cselekedni, ha valamely színész antipatikussá válik előttük. Az olyan kritikus, aki szubjektív érzelmeit nem tudja emancipálni azoktól, akik fellett véleményt van hivatva mondani, rosszat cselekszik, mert egy elhamarkodott kritika a színész minden munkáját felboríthatja, — sőt további működését is megnehezíti.

Lerner Jakab, békéscsabai izr. tanító. Színműve: »Az elátkozott«. Bem. 1878. júl. havában, Békéscsabán, Krecsányi Ignác társulatánál.

Leroux (lörü) Gaston, fr. színműíró. Nálunk is bemutatott színműve: »A lilium«, szmü 4 felv. Társsz. Pierre Wolff. Ford. Heltai Jenő. Bem. 1909. máj. 29. Nemzeti Színház.

Leroux (lörü) Xavier, fr. zeneszerző, sz. 1863. okt. 11-én, Velletri-ben (Egyházi állam), megh. 1919. febr. 2-án. Massenet és Dubois tanítványából a nagy, római díj (1885) nyertese, 1896-ban a párizsi Conservatoire tanára, a francia muzsikának egyik jelentékeny tényezője lett, eredeti egyéniség. Nálunk is bemutatott műve: »A csavargó«, lírai dráma 4 felv. Szöv. írta Richepin Jean. Ford. Heltai Jenő.

Bem. 1908. máj. 23. Magyar Kir. Operaház. (Takáts Mihállyal.)

Lesage (lőszázs) Alain René, francia költő, sz. 1668. május 8-án, Sarzeau-ban, Vannes mellett, megh. 1747. nov. 17-én, Boulogne-sur-Mer-ben. Színműve: »Turcaret«, vj. 5 felv. Ford. Salgó Ernő. Bem. 1908. június 13. Nemzeti Színház.

Leskynn Gabriella, magyar születésű bécsi operaénekesnő (cs. n. Prileszky). Atyja Prileszky Károly, udvari gazdasági igazgató volt. A Zeneakadémiát kitüntetéssel végezte s tisztán csengő kellemes szoprán hangjával csakhamar feltűnést keltett a jótékonyági hangversenyeiken. Brűnnben a városi színházban, majd a bécsi Volksoper-ban nagy sikerei voltak, azután a bécsi udvari operaházban volt szerződésben. Megh. 1915. szept. 20-án, Bécsben. (Eltették a család pozsonymegyei birtokán.)

Leslie Stuart (= Tommy Barzett), angol zeneszerző, megh. 1928. ápr. havában. Nálunk is színe került a »Florodora« és az »Ezüst papucs« c. operettje.

Lesniewska Lujza, lengyel operaénekesnő, sz. Varsóban, régi nemes lengyel családból. Varsóban tanult énekelni, hol mestere Quattrini János volt, a varsói cs. színház karnagya. Előbb műkedvelő volt, azután, mint kész énekesnő, fellépett Varsóban, majd Milanóban, hol Bazzi tanár oktatta tovább, azután a milanoi Scala tagjává szerződtették. Később Majna melletti Frankfurt, Wiesbaden és Bukarest színpadjain szerepelt. 1853. jún. 15-én, mint a varsói császári színház tagja, fellépett nálunk is, a Nemzeti Színházban, az »Alvajáró« c. opera Amina szerepében. 1854. augusztus havában újra itt találjuk, már mint szerződtetett tagot; majd augusztus 18-án a »Kúnok«-ban Margitot énekelte. 1855. március 30-án volt az utolsó fellépte a »Troubadour«-ban. Ezután Bécsbe szerződtött, ahol az olasz operánál működött.

Lesser Szaniszló, német színiigazgató, sz. 1840-ben, megh. 1907. dec. 5-én, Bécsben. Jeles hős- és jellemszínész volt. Eleinte Németországban működött. 1885.